

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

X. Non potest esse justa Pastoris excusatio, si lupo oves comedit & Pastor nescit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

conversione ad creaturam sive objectum illicitum; cum ad unum se convertens ab alio abhorreere & averti possit: neque de gravitate malitiæ peccati & offensæ Divinæ; cum utique peccatum unum gravius altero sit, Deusque non omnibus æqualiter, sed unò magis quàm alterò, magisque pluribus quàm uno offendatur; neque etiam de pœna sensus; quia quoad hanc ingens tantæque differentia est, quanta est ipsorum peccatorum.

3. Quare sensus Regulæ est, *Peccatum mortale unum committens amicitiam gratiæque divinæ meritò ac præmiò celesti, omnique ad ea jure excidit perinde, ut qui omnia peccata commisit.* Ratio est; quia gratia meritum & huic respondens cœleste præmium totum, omnéque ad ea jus quòvis peccatò mortali amittitur, Lyranus in *S. Jacobi Epist. cap. 2. & cum D. Thoma 2. 2. q. 72. art. 1. Glosa, Vivianus & Wagnerck ad Reg. cit.*

4. Non displicet etiam interpretatio aliorum, in uno offendentem omnium reum asserentium; quòd, qui insuper habità Dei legislatoris auctoritate unam ejus legem transgreditur, cæteras non servet formaliter, hoc est, spectatà ratione movente ad legis observantiam; quòd nimirum sit præceptum legislatoris Dei: sed materialiter duntaxat, & ideo solum; quia ita lubet: quò modò cum transgressione unius legis auctoritas Dei, qui omnium conditor est, tota contemnatur, unius transgressor dicitur omnium reus saltem in actu primò, ob insuper habitam auctoritatem, à qua omnes pendunt. Confirmatur hic Regulæ intellectus paritate cum eo, qui unicum articulù Fidei sufficienter propositum negat; talis enim nec cæteros credit fide divinâ, sive, quia eos Deus summè verax revelavit: sed solummodo humanâ, sive, quia ipsi ita videtur; quia unum negandò mo-

tivum formale fidei Divinæ, propter quòd omnes credendi sunt, scilicet; quòd Deus summè verax eos revelârit, jam contempsit.

5. Pro posteriori hac, imò & pro priori Regulæ expositione facit; quòd ad mentem accedant Apostoli *cap. 2. cit.* damnantis errorem Pharisæorum, unius & alterius præcepti transgressione Deum non offendi, asserentium; nisi seu tota vel major ejus pars contemnatur: eisque ad eximendum hunc errorem dogmatis insular opponentis, quòd *Offendens in uno factus sit omnium reus*; quòd secundum priorem charitate, gratiâ, meritò ac præmiò cœlesti excidat, eandemque damni pœnam, quam omnium transgressor, incurrat: vel secundum posteriorem expositionem per unius præcepti divini transgressionem auctoritas Dei legislativa tota contemnatur; ut istius transgressor, sublatò legalis observantiæ motivò, ad omnium transgressionem jam sit expeditus.

REGULA X.

Non potest esse justa Pastoris excusatio, si lupus Oves comedit, & Pastor nescit.

SUMMARIUM.

1. *Regule verborum significatio.*
2. *Ejus sensus variæque.*
3. *Et gravitas muneris Pastoralis.*

Regulæ istius verba non propria, sed metaphoricam habent significationem; cum in ea *Pastoris* nomine Prælati & alii, quibus animarum cura ex officio imminet: nominibus *Ovium & Lupi* illorum cu-

Z z z ;

rum cu-

rum curæ commissi fideles vel diabolus caterique animarum seductores intelligantur. Unde

2. Ad verba propria redactæ Regulæ sensus est, *Prælati & quivis curatus, fidelibus subditis, ab Orthodoxæ fidei veritate in errores, à via virtutis & semita salutis in vitiorum ac perditionis avia, seductorum fraude, abductis & aeternum pereuntibus, quò minus interitum ipsi impuretur, non excusatur prætextu ignorantie, sive quòd, illos in salutis discrimine versari, nescerit: Nisi eorum gesserit curam & labantes confirmandi atque erigendi studis in vitam morisque diligentem investigationem inquisiverit.* Ratio est; quia hæc omittentis ignorantia culpabilis & crassa est; cum sit ejus, cujus notitiam habere ex officio debebat & facillè poterat: cujusmodi ignorantia scientiæ comparatur, *c. fin. de Constitut. in 6.* cum ea, quæ ex officio indagare quis tenetur, scire & scire debere facillèque posse, paria reputentur, *can. fin. dist. 37. c. fin. §. Si quis, de Clandest. despons. & l. Julianus 19. ff. ad SC. Maced.*

5. Vigilare ergo Prælatum & quemvis animarum pastorem, & non sibi tantum, sed universo gregi attendere, oportet; ne, si ipsius oves in errores, in scelera & interitum ruant, miserè pereuntium animas de manibus ipsius Deus requirat. Continud sonet in auribus ejus Divina vox, *Esse vigilans, confirma cætera, quæ moritura, erant,* Apocalypf. cap. 2. v. 3. *Non vidi, Ignoravi,* pudentia excusatio est ejus, cui, ut videat & custodiat, ut dirigat corrigatque, ut errantes in viam Justitiæ reducat & ad salutis portum perducatur, ex officio incumbit: sicut incumbit Pastori animarum, cujus tot, tantæque obligationes sunt; ut, qui sine pastoralis obligatione earum partem tertiam ritè implet, Sanctis merea-

tur connumerari; cum tamen animarum pastor, unâ non impletâ, gehennæ reus fiat. Avilæ hæc, magni quondam spiritualis vitæ Magistri sententia est, non aliena à mente S. Joan. Chrysoctomi in *Acta Apostol.* non veriti dicere, non multos Episcopos salvari; quòd difficillimum sit, tot animarum sibi concreditarum redere rationem.

REGULA XI.

Indignum est & ab Ecclesia Romana Consuetudine alienum, ut pro Spiritualibus facere quis Homagium compellatur.

SUMMARIUM.

1. *Regula difficultas.*
2. *Homagium latè & strictè sumi potest.*
3. *Regula de strictè sumpto procedit.*

Pugnare cum hac Regula videtur I. decisio *c. Gravem 15. de Excess. Præl.* quâ, dum Homagio datæ fidei violatio in clerico beneficiato punitur, ejus præstatio non obsecurè approbari videtur. At videtur tantum: non reipsa pugnat; cum inter Homagia discrimen intercedat: aliòque sensu *c. cit.* ab Honorio III. aliò præsentis Regula à Lucio III. accipiuntur.

Homagii enim nomen bifariam: & 2. aliquando quidem latè sumitur pro juramento Fidelitatis & Obedientiæ, à clericis post dignitatis vel beneficii Ecclesiastici receptionem præstari solitò Episcopis, quibus tanquam propriis Prælati, superioribus ac patribus spiritualibus fidelitas, obedientia & reverentia specialiter debetur pro cura & sollicitudine Pastoralis, *c.*